

ಡಯಾನಾ ಎಡ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಿಥಾಲಿ ಅವರನ್ನು ಆಡುವ ತಂಡದಿಂದ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತಂಡದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸಮಿತಿಯ ಆಯ್ಕೆ ಎನ್ನುವ ವಾದ ಅವರದ್ದು. ಆದರೆ, ಪೌವಾರ್ ಅವರಿಗೂ ಮೊದಲು ಭಾರತ ಮಹಿಳಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ತಂಡದ ತರಬೇತುದಾರರಾಗಿದ್ದ ತುಷಾರ್ ಅರೋರೆ, ಡಯಾನಾ ಅವರದ್ದು ಎರಡು ನಾಲಗೆ ಎಂದು ಟೀಕಿಸಿರುವುದು ಇಡೀ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನಿಸುವ ಸಿಕ್ಕು. ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಂತಹವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ಆಟಗಾರ್ತಿಯರನ್ನು ತಂಡದಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವುದು ಥರವಲ್ಲ ಎಂದು ಇದೇ ಡಯಾನಾ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತುಷಾರ್ ನೆನಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನ ಕೆಲವು ನಿಯಮಾವಳಿಗಳು ಆಗೀಗ ಈ ರೀತಿಯ ಸಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು

ಕಾಣಿಸುವುದು ಸಹಜವೇ. ಆದರೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೇ ಇಸ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಗಬೇಕಾದುದು 'ಬಿಸಿಟಿ' ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ. ಈಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳು ಬೇಗ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹರಿಬಿಡುವುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಆಟಗಾರ/ಆಟಗಾರ್ತಿಗೆ ನೋವಾದರೆ ಅದು ಬೇಗ ಜಾಹೀರಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿಥಾಲಿ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲೂ ಆಗಿರುವುದು ಇದೇ. ಹೀಗೆ ಆಗಬಾರದು. ಇದು ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಹೋದವರ್ಷ ಭಾರತ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ತಂಡದ ಸ್ಕಾಲ್ ಆಟಗಾರ ವಿರಾಟ್ ಕೊಹ್ಲಿ ಕೂಡ 'ಅನಿಲ್ ಕುಂಬ್ಳೆ ಶಾಲೆಯ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ತರಹ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಟೀಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಕೊಹ್ಲಿ ಸ್ಕಾಲ್ ಆದ ಕಾರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರಬಹುದು. 2005ರಲ್ಲಿ ಸೌರವ್ ಗಂಗೂಲಿ ಅವರನ್ನು ಏಕದಿನ ಪಂದ್ಯವೊಂದರಿಂದ ಕೈಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವರೂ ಆಗಿನ

ತರಬೇತುದಾರ ಗ್ರೆಗ್ ಚಾಪೆಲ್ ಕಡೆಗೆ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಬೀರಿದ್ದರು. ಈ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಯಾರದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಂಡದ ಎಲ್ಲ ಆಟಗಾರ್ತಿಯರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಬಿಸಿಟಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೂ ಟ್ವೆಂಟಿ-20 ಹೊಸ ವೇಗ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಆಟಗಾರ್ತಿಯರ ನಡುವೆಯೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದು ಮೂಡಿದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಮೊದಲ ಏಳು ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ವುಮನ್‌ಗಳ ಟ್ವೆಂಟಿ-20 ಸ್ಟ್ರೈಕ್‌ರೇಟ್ ಸರಾಸರಿ ಶೇ 15ರಷ್ಟು ಏರಿತು. ಮಿಥಾಲಿ ಕೂಡ ಈ ಬದಲಾದ ವೇಗಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡವರೇ; ಅದೂ ಮೂವತ್ತೈದರ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ. 98.19ರಷ್ಟಿದ್ದ ಅವರ ಸ್ಟ್ರೈಕ್‌ರೇಟ್‌ನ ಸರಾಸರಿ ಈಗ 105ನ್ನು ದಾಟಿದೆ. ಸ್ವತ್ತಿ ಮಂದಾನಾ, ಜಮಯ್ಯ ರಾಡ್ರಿಗ್ಸ್, ನಾಯಕಿ ಹರ್ಮನ್‌ಪ್ರೀತ್ ಕೌರ್, ವೇದಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಸ್ಟ್ರೈಕ್‌ರೇಟ್ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದರೂ, ಮಿಥಾಲಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗದು.

ಮಿಥಾಲಿ ಕಾಣ್ಕೆಗೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಏಷ್ಯಾ ಕಪ್ ಟ್ವೆಂಟಿ-20 ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಫೈನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ 17 ರನ್‌ಗಳಿಂದ ಸೋತಾಗ ಮಿಥಾಲಿ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳು. ಆ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ 73 ರನ್ ಗಳಿಸಿ, ಗೆಲುವಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು. ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಆಟದ ಲಯ ಮುಕ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿ.

ಮಿಥಾಲಿ ತಮಿಳು ನೆಲದವರು. ಆದರೆ, ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಜೋಧಪುರದಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪ ದೊರೈರಾಜ್ ಭಾರತೀಯ ವಾಯುಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗೀಗ ವರ್ಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕನಸುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಥಾಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ಲೀಲಾ ರಾಜ್ ಮೊದಲು ಮಗಳನ್ನು ಭರತನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಭರತನಾಟ್ಯದ ತಾಲೀಮು ಒಂದು ಕಡೆ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟದ ಹುಚ್ಚು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ಸಿಕಂದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಕಂಡು ಅವರ ಅಪ್ಪ ಬೆರಗಾಗಿ, ಮಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ನೀರೆರೆದರು. ಮಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಓಕೆ ಅಪ್ಪ, ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರು. 17ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ತಂಡ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಿಥಾಲಿ ಭರತನಾಟ್ಯ ಬಿಟ್ಟು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ಯಾಡ್ ತೊಟ್ಟರು.

1999ರಲ್ಲಿ ಐರ್ಲೆಂಡ್ ವಿರುದ್ಧ ಮೊದಲ ಏಕದಿನ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಔಟಾಗದೆ 114 ರನ್ ಗಳಿಸಿದಾಗ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತಾವೇ ಶತಕ ಹೊಡೆದ ಸಂಭ್ರಮ. 2002ರ ಆಗಸ್ಟ್ 17ರಂದು ಲಖನೌದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ ಎದುರಿನ ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯದ ಇನ್ನಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 209 ರನ್ ಗಳಿಸಿ ಔಟಾಗದೆ ಉಳಿದರಲ್ಲ; ಆಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಕರನ್ ರೋಲ್ಡನ್ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಹೋಯಿತು. ಆಗಿನೂ ಮಿಥಾಲಿ ವಯಸ್ಸು 19. ಆಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ವಿರುದ್ಧ 214 ರನ್ ಗಳಿಸಿ, ಆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇತಿಹಾಸ.

ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವೃತ್ತಿಬದುಕಿನ ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟ- 2002ರಲ್ಲಿ -ಮಿಥಾಲಿ ಟೈಫಾಯ್ಡ್‌ನಿಂದ ಬಳಲಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ ಭಾರತದ ಮಹಿಳಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ತಂಡವನ್ನು ಕಾಡಿತು. ಜ್ವರದಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹಳೆಯ ಆಟಕ್ಕೆ ಕುದುರಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

2005ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ತಂಡ ಫೈನಲ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ದೊಡ್ಡದು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ನಾಯಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. 2006ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ವಿರುದ್ಧ ಟೆಸ್ಟ್ ಸರಣಿ ಗೆದ್ದರು. ಏಷ್ಯಾ ಕಪ್ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಾಗಲೂ ತಂಡದ ಸಾರಥ್ಯ ಅವರದ್ದೇ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಏಕದಿನ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ 5000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ರನ್ ಗಳಿಸಿರುವ ವಿಶ್ವದ ಎರಡನೇ ಆಟಗಾರ್ತಿ ಎಂಬ ಅಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಅವರಿಗೆ 'ಮಹಿಳಾ ಸಚಿನ್ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್' ಎನ್ನುವುದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ರಿಯರಿಂದ ದಕ್ಕಿದ ಗುಣವಿಶೇಷಣ.

ಇಂಥ ಗರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಈಗ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀಗುವ, ಮಹಿಳೆಯರ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಮನ್ನಣೆಯ ಹೊಳಪು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಸಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಯಷ್ಟೆ.